

še angleško cerkev, drevored iz stebrov ter se peljemo pod zvrnjenim stebrom. Zvrnjeni steber leži vodoravno nad potom; njegov premer znaša 4·5 m, nanj pa se je nakapal še drug steber, ki meri 2 m v premeru. Računajo pa, da rabi kapniška zmes 10 let, preden zraste 0·5 mm; iz tega lahko posnamemo, koliko tisoč let je potrebovala priroda, preden je naredilah 4·5 m v premeru. Vozeč se dalje, dospemo do zemljevida, stebrov dvojčkov, dalje do Nadvojvode Ivana jame (Gl. pod. 7.) z najkrasnejšimi kapniki. Kdor si hoče to jamo ogledati, se mora posebe prijaviti. Dalje vidimo turško sabljo, spečega leva i. dr.

Naposled dospemo do najlepšega, najdivnejšega stvarstva, do slovečega Zagrinjala. Neizrečeno lepo visi kakor iz težkega brokata 3 m dolg stalaktit, ki je skozinskoz bel ter ima 10 cm širok rob pomarančaste, svetlordeče in rjave barve. Zagrinjalo zasluži povsem svoje ime. — Odtod si ogledamo še rdeče morje, veliko in malo cipreso in mimo groba naposled dospemo do izhoda.

Postojnska jama je najbogatejša kapniška votlina in je izmed vseh jam na svetu najlažje dostopna. Vseh njenih krasot prav tako ne moremo opisati, kakor je nemogoče opisati lepo planinsko okolico; noben opis ne bo tako učinkoval na čitatelja, kakor učinkuje na opazovalca priroda sama. Kdor še ni nikdar hodil po prostorih večne noči, nikakor ne more poznati onega občutka, ki se v njem druži strah z zadovoljstvom, ko se posetniku odkrivajo tajnosti podzemeljskega sveta. Neizbrisen pa ostane človeku v spominu tudi vtisk, ki ga napravi nanj svetlo solnce, ko se po dolgih, v večni noči prežitih urah povrne zopet na beli dan.

Pa tudi Postojna sama zasluži, da se v nji pomudimo. In iz mesta se nam nudijo izredno hvaležni izleti v zanimivo okolico: v romantične Škocjanske jame pri Rakeku, k Cerkniškemu jezeru, v Predjamo k znanemu gradu v votlini itd.; tudi tu sem naj bi prihajali planinci!

Strto hrepenenje.

*„Daj mi, daj mi, majka zlata,
blagoslov na dolgo pot,
hrepenenje neutešno
sili v svet me, stran odtod!“*

*Solze, solze, vroče solze
majka je pretakala;
v svet šel sin je — dolge dneve
starka je preplakala.*

*Prišla spet pomlad je cvetna,
zelen bil spet log je, vrt,
a s pomladjo cvetno prišla
je po staro majko smrt.*

*Vračal sin se iz tujine
z bolnim srcem je domov;
prišel je; a majke stare
našel ni — le grob njen nov.*

Makso Smole

